Verclst 7x

de heraut

oktober 1960

ZEVENDE JAARGANG OKTOBER 1960 N° 2

DE HERAUT

ORGAAN VAN DE KON.KATH.TURNKRING "DEUGD EN VOLHARDING"
H.Kruisstraat 16, MORTSEL, Oude-God Tel.: 49.93.39.

D E G L I M L A C H

De glimlach is een zonnekind
en waar g'hem op een wezen vindt
blikt u de vreugde aan.
Hij is een lieve, gulle groet,
en wie hem op zijn weg ontmoet,
kan blijer verder gaan.
Al zweeft hij vluchtig om uw mond,
d'herinn'ring aan die éne stond
duurt soms een leven lang.
't Is zon die door de wolken breekt,
een taal, die tot de harten spreekt
met zachte liefdedrang.

Hij kost u niets, maar geeft zoveel.
Gij schenkt hem weg: hij blijft uw deel.
Hij heelt verborgen pijn,
voor zwakken is hij levensmoed,
is opbeuring bij tegenspoed,
voor zieken, medecijn.
En als ge op uw levensbaan
een mens ontmoet, zo gans ontdaan,
dat hij hem heeft verleerd,
laat die vooral uw glimlach na,
als blije gift van Gods gena,
g'hebt God in hem vereerd...

(Dichter onbekend.)

HET WOORDJE VAN DE VOORZITTER

M'n beste leden,

Het stemt altijd blij wanneer we, na lange afwezigheid, een vriend ontmoeten..... Zo, hoop ik, zal deze "de heraut" bij u tehuis ontvangen worden.

Sinds mei is het geleden dat ge mekaar nog hebt ontmoet, en evenals u vinden we het spijtig dat ons kringblaadje niet meer verscheen na die tijd. "De Heraut" immers vormt niet alléén een band tussen ons allemaal, maar is tevens DE stimulerende herinnering aan uw lidmaatschap en een aktiever kontakt met het dagelijks leven van Deugd en Volharding, waarin ook GIJ een rol, een zeer bizondere en belangrijke rol hebt te spelen.

Het niet verschijnen van "de heraut" schijnt de vurigheid bij onze leden te doen tanen, en geeft de indruk van minder kringaktiviteit, van teleurgang. Niets is minder waar nochtans. Van mei tot op heden is geen enkel vrij ogenblik niet benut tot welvaart van onze vereniging, en het woord dat slechts zeer dunnetjes is gedrukt in ons vocabularium is "rust". Ik weet niet of u beseft hoeveel administratief werk een vereniging van bij de driehonderd leden en een paar honderd ereleden meebrengt, en zo u dat wel begrijpt, zult u ook kunnen veronderstellen dat er op het secretariaat nog menig avond licht brandt na middernacht. Indien al onze leden dàt moesten beseffen, zouden ze de kleine materiele verplichtingen die ze tegenover hun vereniging hebben méér ter harte trekken, = dan zou penningmeester en ontvanger van de bijdrage, plus de kledijbeheerder en al wat er ronddraait, het heel wat gemakkelijker hebben, = zou er méér tijd overschieten om aan "de heraut" te werken, = zou het opbouwend werk, dat nieuwe horizonten moet openen, intenser kunnen geschieden.

Gelukkig verkondigt het spreekwoord dat "rust,roest", en heeft er bij ons nog niemand de kans gekregen om te verroesten.... al heeft dan ook de herfst haar intrede gedaan in een bonte, wispelturige kleurschakering,die een lust is voor het oog en het hart een blijheid geeft als de tevredenheid na volbrachte plicht, na beëindigde dagtaak. Dan komt de ontspannende rust. Zo ook na de herfstglimlach, de welverdiende winterrust.

Dan komt de tijd van innig bijeenzijn bij de koesterende warmte van de kachel en mekaars tegenwoordigheid. Dan wordt het besef van verbondenheid meer geaccentueerd. Dan voelen we beter aan hoe zwaar het zou vallen mekaar te moeten missen. En we danken God om de gave van familiale- en gemeenschapszin die ons werd ingeboren.

Zo gaan ook wij, Deugd en Volharders, - om de aanspraakvorm van E.H. Verhoeven zaliger te gebruiken, - verbonden door hetzelfde streven, even stilstaan bij hen die ons van voor 40 jaar zijn voorafgegaan, en die in edelmoedige overgave aan hun ideaal, de eerste steen hebben gelegd en

moeizaam, stuk voor stuk, de wegen hebben gebaand waarop onze geliefde turnkring zou opmarcheren. Wat moeten ze dat ideaal schoon en groots hebben voorgesteld dat ze zich gedreven voelden last en zorgen op te nemen en in onbaatzuchtige gave van het beste van hun kunnen te wroeten voor het welzijn van zovelen voor wie God dat sublieme woord sprak "hetgeen ge aan de minste van de Mijnen hebt gedaan, hebt ge aan Mijzelf gedaan".

Tijdens de H.Mis van 11 november, wanneer we bidden zullen voor de zielerust van die helden van de naastenliefde, zullen we hen terug bij ons voelen en de glimlach van hun tevredenheid ondergaan, omdat wij hun werk schoon en edel genoeg vinden om ook onze beste krachten te geven aan de voltrekking van de weg die zij hebben gebaand.

Dit is dan ook weerom de tijd van de verjaringsfeesten.

De grote Deugd en Volharding-familie gaat samen komen en aanvoelen hoezeer ze mekaar nodig hebben. Het besef van mekaars steun zal de broederbanden nauwer binden en de drang naar beter, naar schoner, naar broederlijker streven zal ons gemoed doorzinderen.Dan zal nog méér de overtuiging groeien dat we, spijts onbegrip en tegenkanting, een goede zaak dienen. Dan zal de opbeurende tegenwoordigheid van hen die naast ons staan met hun steun en hun gulhartigheid, met de open hand en de sterkende glimlach, ons de moet geven voort te gaan op de weg die we bewandelen.

5 november: ons verjaringsturnfeest.....van het 40 ste levensjaar..... bewijs van blijvende jeugdigheid.....van levensvuur.

Bij de vrolijke tonen van onze trompettersfanfare, van die reddende engelen voor menig openbare plechtigheid, zullen opstappen onze kinderen, onze pubers, jongelingen en teen-agers, onze volwassenen en onze mannen op rijpere leeftijd en ze zullen de feestzaal vullen tot een fascinerende blanke éénheid die getuigenis aflegt van trouw aan haar vereniging, die trouw is aan het katholiek turnersideaal, dat in ieder van hen vormen wil een rijke, edelmoedige ziel in een sierlijk, lenig en krachtig lichaam: een vorming van de hele mens.

Bij die éénheid, m'n beste leden, is ook UW plaats!

Is het dan nog nodig dat ik u aanzet om de enkele herhalingen die u nog resten, trouw op post te zijn.TIJD TE MAKEN om deze herhalingen bij te wonen -ook gijlie,die om zeer gewettigde redenen misschien, de laatste tijd verstek hebt moeten geven,- opdat gij allen zoudt medewerken om eer te geven aan uw vereniging die voor uw welzijn alles veil heeft.

Welaan dan, hand in hand, schone dagen tegemoet, en weerom zult ge van fierheid overvloeien, lid te zijn van Deugd en Volharding.

40 jaren zaaiden en zaaien nog velen het goede zaad: weest Gij de overvruchtbare almen die een rijke oogst beloven.

Uw toegenegen voorzitter.

Em.Truyts.

BESTUURSHERKIEZING

Volgens art.7 van onze standregelen moet er tijdens de statutaire vergadering van 11 november e.k. een gedeelte van het bestuur herkozen worden. Dit jaar zijn uittredend en herkiesbaar: HH. De Smet Jos, ondervoorzitter, Janssens Alfons, schatbewaarder en Van Herwegen Georges, hulpsecretaris.

Nieuwe kandidaten kunnen aan het bestuur worden voorgelegd volgens de voorshriften van de standregelen waarvan u hieronder een uittreksel vindt.

Wilt u aandachtig lezen a.u.b.

" Art.7: a) Op de algemene vergadering van 11 november wordt elk jaar een
" gedeelte van het bestuur herkozen. Het ene jaar de raadsleden, het andere
" jaar de overige bestuursleden.
" c) ....het ambt van secretaris is niet aan verkiezing onderworpen.
" De secretaris wordt aangesteld door het bestuur.

Nota: in tegenstelling met wat ook wij eerst meenden, moet de algemene vergadering het ambt van secretaris niet bevestigen.

" e) Personen, zelfs niet-leden, die wensen gekozen te worden als
" bestuurslid, moeten voldoen aan de in art.9 bepaalde voorschriften.
" Art.8: Om als bestuurslid te worden verkozen moet men ten minste de
" helft plus één der uitgebrachte stemmen bekomen van de aanwezige leden,
" welke de 2/3 van de leden (met stemrecht) moeten vertegenwoordigen.
" Art.9: Nieuwe kandidaten moeten door vijf personen, leden van de kring
" (die stemrecht hebben) schriftelijk aan het bestuur voorgedragen worden
" tot uiterlijk 1 november. Het bestuur heeft het recht de voorgestelde
" kandidaten te weigeren.
" Art.13: Ieder lid heeft stemrecht na één jaar lidmaatschap, de proef-
" maanden niet bijgerekend, en te beginnen vanaf hij de ouderdom van 18
" jaar heeft bereikt.

Humor

Patient: "Dokter, wanneer ik eerst het hoofd, dan de linker- en daarna de rechterarm ophef, dan beide armen voorwaarts en daarna achterwaarts omlaag strek, heb ik telkens hevige pijn in mijn rug".
Dokter: "Maar, waarom voer je in 's hemelsnaam al die bewegingen uit?"
Patient: "Hoe moet ik anders mijn hemd aantrekken, Dokter!"

De gastvrouw verwelkomde een bekend politicus die pas onlangs in haar stad was komen wonen.
" Ik heb heel wat reeds over U gehoord" zei de dame vriendelijk.
" Mogelijk ", antwoordde de man verstrooid, " maar U kunt niets bewijzen ".

" Ik heb mijn vrouw slechts bij vergissing leren kennen ".
" Hoezo ?"
" Ik wenkte eigenlijk een taxi ".

EERSTE OPVOERING

Uit "NIEUW AFRIKA",het maandblad van de Witte Paters, nemen we volgend artikel over, dat zeer nuchter maar toch met een tintje optimisme, handelt over het zeer aktuele probleem: Kongo.

Leopoldstad werd een schouwtoneel - centrum van de meest tegenstrijdige gebeurtenissen en communiqué's.

Splinternieuwe politieke akteurs spelen daar een spel, dat de meest doorwinterde diplomaten onthutst.

Nooit zag men zulk vertoon onder de schijnwerpers - en Oost en West kijken niet belangloos toe!

Afwisselend sprak men reeds van drama, derde wereldoorlog, vaudeville of operette. Iedereen voelde echter toch met een zekere angst aan, dat de inzet van heel dit vertoon van beslissend belang was voor Kongo en voor het Westen.

De twee voornaamste akteurs heten Kasavubu en Lumumba. Achter hen staan vele invloeden, bekende en onbekende.

Het gezelschap wordt vervolledigd door Tshombe, Ileo, Lundula, Kashamura, Bolikango, Bomboko, Kanza, Bobutu en anderen.

Wij, Europeanen, zijn al te licht geneigd dit spel met leedwezen en misprijzen aan te zien. Daarbij vergeten we dat wij het zijn, die een prachtig politiek systeem hebben geschonken aan een land, waar voor het ogenblik een demokratie niet leefbaar is. We gaven aan Kongo de chaos ten geschenke: nooit in de geschiedenis werd immers een onderontwikkeld land onder ons demokratisch stelsel voorspoedig en groot.

Wil men de orde handhaven tussen mensen, waarvan de meerderheid niet kan lezen of schrijven, dan moet men eerst en vooral een sterk gezag vestigen. Maar wie zal dit gezag dragen? In een land zonder eenheid, zonder traditie, zonder kaders is het normaal dat alles opnieuw moet worden gedoeerd en getoetst.

Door de pijnlijke mislukkingen heen echter zal Kongo zich terug stabiliseren in een staatkundig systeem, dat aan Kongo eigen zal zijn. De tussenkomsten van Oost en West - omwille van de op het spel staande belangen! - maken het echter de onervaren politiekers niet gemakkelijk. De komende maanden zullen ons meer klaarheid brengen.

Ondertussen is Leopoldstad een schouwspel en speelt ieder er zijn eigen rol.

W.R.

E R E T E K E N S

Om onze dokumentatie na te zien en eventueel aan te vullen, en daardoor in de gelegenheid te zijn ere te geven aan wie ere toekomt, verzoeken wij u bijgevoegde kaart - indien er u nog geen werd voorgelegd - ZEER DRINGEND in te vullen, en terug te bezorgen aan voorzitter, ondervoorzitter of secretaris.

Eretekens worden geschonken:

Vanwege onze eigen vereniging na 10 en 15 jaar lidmaatschap.

Vanwege de Turn- en Muziekfederatie: de zilveren medalje na 25 jaar lidmaatschap en de gulden medalje na 30 jaar lidmaatschap. De Turnfederatie kan de gulden plaket toekennen na ten minste 35 jaar lidmaatschap.

Bestuursleden en verdienstelijke personen kunnen de bondseretekens bekomen bij een minder aantal jaren lidmaatschap.

Mits speciale eisen reikt de Staat eretekens uit na ten minste 40 jaar lidmaatschap.

De leden die van een andere vereniging - die aangesloten is bij onze federaties - naar onze vereniging overkomen, kunnen de bondseretekens bekomen rekening houdend met hun aansluiting bij de federatie, dus te tellen vanaf hun aansluiting bij de kring waarbij ze lid waren vóór ze bij ons aansloten.

We doen ons uiterste best om de eretekensliefhebbers te voldoen, maar missen is menselijk en er wordt zo licht iets vergeten; meent u benadeeld te zijn, komt het ons vertellen, maar legt dan meteen de bewijzen voor dat ge in uw recht zijt, want "woorden zijn geen oorden!"

Bedriegt ons noch uzelve bij het invullen van de inlichtingskaart, want pochen met pluimen waarop ge geen recht hebt staat misselijk.

Vergeet het geschiedenisje van de hovaardige pauw niet: O.L.Heer had al de vogeltjes geschapen, en ook het grotere pluimvee. Hij had hen pluimen gegeven van het mooiste koloriet en begon nu aan ieder een stem te geven. De pauw stond fier stappend, met ver open staart zijn beurt te wachten, overtuigd dat hij, die volgens zijn eigen mening, de mooiste pluimage had gekregen , ook de welklinkendste stem zou ontvangen.

O.L.Heer, die reeds hard gewerkt had, kwam bij de pauw en vroeg:" Zeg, Pauw, welke stem wilt gij ontvangen?" en zeer hovaardig antwoordde de pauw: " Geef mij een stem naar mijn verdienste".

O.L.Heer die natuurlijk meer hield van deugden dan van kleuren, gaf de pauw wat ze vroeg....

Kent ook gij niet de krassende stem van de hovaardige pauw?

LEDEN,

U WORDT STELLIG VERWACHT:

5 NOVEMBER : V E R J A A R I N G S T U R N F E E S T
te 19.30 uur in " FAMILIA "

11 NOVEMBER : HERDENKING VAN ONZE STICHTING
8 uur: H.Mis in de H.Kruiskerk
Daarna: Gezamenlijk ontbijt
Statutaire Vergadering
11 uur: Deelname Vaderlandse Plechtigheden.

12 NOVEMBER: 19 uur: V E R J A A R I N G S F E E S T-
M A A L.
In de Turnzaal.
G E Z E L L I G S A M E N Z I J N

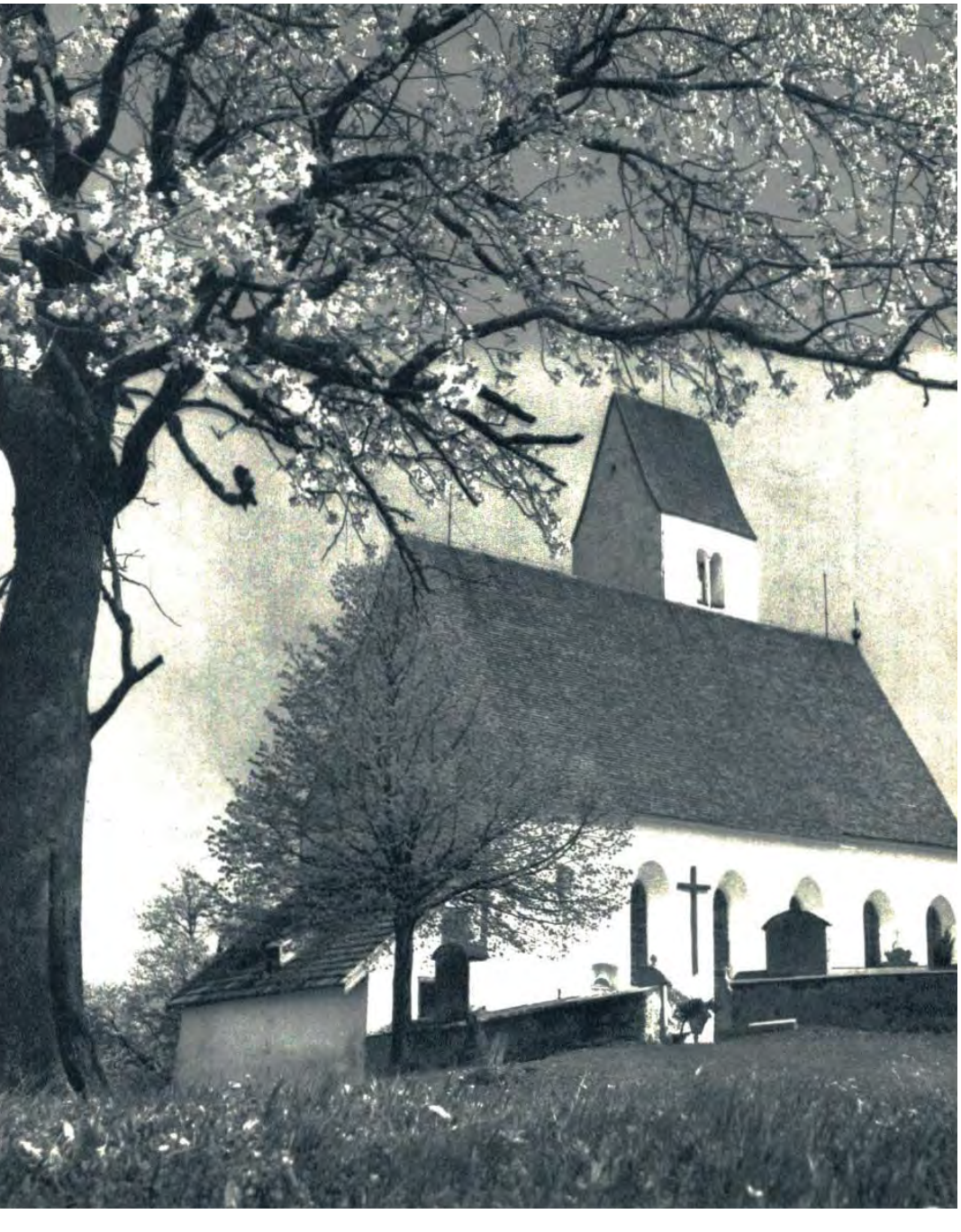

E E N V O U D

Niet elkendeen moet paarkeers zijn
die hoog voor de Verrezen brandt,
d'er moeten kleine keerskens zijn
die zere smelten in Uw hand...

Niet elkendeen moet roze zijn
die siert lijk niemand het vermeugt,
d' er moeten kleine blomkens zijn
die enkel bloeien voor Uw vreugd...

Niet elkendeen moet arend zijn
die stijgt tot aan de zonne schier,
d'er moeten kleine vogels zijn
met brozen zang, voor Uw plezier...

Br.IVO, O.Praem.

ONTSLIEPEN IN DE HEER ...

Op 25 mei 1960 overleed Mevr. Rosalia VAN DER KEILEN, echtgenote van Mr. Jos Gerard DE GROOT, moeder van onze turner Jos De Groot.

De 6 de augustus 1.1. overleed Mijnheer RENE VERWERFT, oud-lid van onze trompettersfanfare.

Op haar feestdag, 15 augustus 1960 overleed Mevrouw Antonia GEERAERTS, weduwe van Mr. Edmond Bulinckx en van Mr. Jozef Van den Bogaert, moeder van ons bestuurslid en muzikant Henri Bulinckx.

We bieden nogmaals aan de achtbare families de verzekering van onze kristelijke deelneming.

UW LEVENSWIJZE, UW GOED
LEVENSVOORBEELD, ZIJN MISSCHIEN HET
ENIGE EVANGELIE DAT SOMMIGE MENSEN
IN HUN LEVEN TE LEREN KRIJGEN.

WAT GEBEURDE

15 april : Onze trompetters verleenden hun medewerking aan de publieke kruisweg, bij gelegenheid van de Missie in de H.Kruisparochie.

7 mei : Meiavond voor de Trompettersfanfare.

28 mei: Onze trompetters, onder de kundige leiding van hun chef Mijnheer Van der Heyden, gaven een concert te St. Genesius Rode, als inzet van het Leerlingenbondsfeest. Het concert dat doorging vóór de kerk, onder de lantarens van de straatverlichting, moest fel worden ingekort wegens de koude.

De vriendelijke ontvangst die onze trompetters te beurt viel bij bestuur en leden van de St.Genesius Turngroep was gul en broederlijk.

29 mei: Leerlingenbondsfeest te St.Genesius Rode.
Uitslagen bij "Technisch hoekje".

31 mei: Ter gelegenheid van Luithagen Kermis bezorgden onze muzikanten aan deze wijk een wandelconcert.

12 juni: Samen met de Kath.Meisjesturnkring verzorgden onze turners en muzikanten het jaarlijks Openluchtfeest, met brio en succes.

19 juni: Voorafgegaan door onze muzikanten stapte een flinke groep kleine en grote turners op in de H.Sacramentsprocessie ter gelegenheid van H.Sacramentsdag, die, voor gans Mortsel bedoeld, uitging van de hoofdkerk van de gemeente: St. Benedictus.

3 juli: Leerlingengouwfeest te Niel. Uitslagen bij "Technisch Hoekje".

9 juli: Onze René Nuyens kon zijn medewerking niet verlenen aan het avondfeest als inzet van het 52e Gouwkampioenschap te Mechelen, daar hij weerhouden was door de z.g. trainingsnamiddagen voor Rome. Ons muziekkorps heeft méér dan zijn best moeten doen bij de lange uitstap door Mechelen en de ontvangst op het Bisschoppelijk Paleis was voor hen een fiasco, er was er geen....het waarom is voor ons en de mensen van Mechelen een ?. De gelukkige onverwachten waren "de poddings", ons vrolijk trio, die ook voor een vrolijke optreden zorgen bij het avondfeest op Neckerspoel.

10 juli: 52e Gouwkampioenschap te Mechelen. De uitslagen van deze natte zondag vindt u bij "Technisch Hoekje".

11 juli: Onze Trompetters verleenden hun medewerking aan de Guldensporenviering, ingericht door het Gemeentebestuur.

16 juli: Met veel genoegen verleenden onze muzikanten hun medewerking bij de viering van het 25 jarig bestaan van de "Oude-God-Wielerclub" , en het onthaal dat hen te beurt viel zullen ze met blij gemoed onthouden. 1000 fr voor de kas en 7 pinten de man is geen alledaags feit. Als er alle weken eens zo'n viering was....moest Rik Van Looy toch nog zijn fiets gaan....

21 juli: de feestelijkheden die moesten doorgaan ter gelegenheid van de Nationale Feestdag, werden afgelast omwille van de onlusten in Kongo.

22 juli: Wandelconcert door de trompettersfanfare ter gelegenheid van Oude-God Kermis.

28 augustus: Kringuitstap naar Blankenberghe. Twee volle autocars namen via Gent - waar de H.Mis werd bijgewoond en een tas koffie gedronken - de weg naar de zee, waar ieder naar goeddunken zijn tijd kon besteden aan eten, zwemmen, bloemencorso, wandelen, enz. enz. tot het tijd werd om nog eens een kijkje te nemen te Knokke,waar we korter verbleven dan voorzien omwille van de autobuscross in de parking te Blankenberghe en de "platten tube" van bus 11. Het overvloedig verkeer bracht de terugreis enigszins in de war. Na het mooie zicht van't begoniafestival te Lochristi, en een uurtje pret in Lokeren,geraakten we allen, moe maar welgemutst tehuis bij het uur der spoken.

Het weder was van de Belgische soort van goedaardig slooi.

18 september: Deelname aan de H.Sacramentsprocessie te Oude-God.

20 september: 36 muzikanten waren vergeten eieren te offeren aan de Arme Claren en moesten wegens de regen van hun wandelconcert,ter gelegenheid van Oude-God Kermis, afzien.

24 september: Inzet van het winterseizoen door onze Kringavond.

2 oktober: De jubilerende Oude-God Wielerclub werd ontvangen door het magistraat en onze muzikanten zorgen voor de muzikale animo.

9 oktober: "De laatsten zullen de eersten zijn". Alhoewel laatst geroepen waren onze muzikanten de énigen die zorgden dat de St.Kristoffelviering met voertuigwijding niet doorging in een begrafenisatmosfeer,te Oude-God.

Voorwaar, beste leden, een zeer lange lijst aktiviteiten, waar vooral onze muzikanten dienen vermeld en daarom een speciaal **bravoke krijgen**. Het is mogelijk dat harmonie aangenamer klinkt -"les goûts et les couleurs ne se discutent pas" - maar als de trompetters er niet waren, kon men dikwijls beroep moeten doen op een platendraaier.!!!

G A U D E A M U S

Op 5 augustus l.l. vierden onze ondervoorzitter en daardoor ook voorzitter van de muziekafdeling Mr. Jos De Smet en zijn beste Dame de 30 e. verjaardag van hun huwelijk. Heel stil en intiem werd dit jubileum gevierd omdat dezelfde dag hun dochtertje Marie-Louise het kleed ontving van de Zusters van St.Vincentius, te Cijsegem en de naam ontving: zuster Marie Emile.

Onze hartelijkste gelukwensen en nog lange, lange jaren!!!

.....

Onze veteraan Mr. Jean Janssens en Echtgenote vierden op 2 september

hun zilveren huwelijksjubileum.

Onze allerbeste gelukwensen en ad multos annos!

GOD, WAT DANST ZE HEERLIJK !

door E.P. M.Mazyn

KRISTELIJKE ONTSPANNING IS DANKZEGGING

Wanneer in katolieke middens gesproken wordt over de ontspanning en men dit onderwerp aankondigt, zegt men gewoonlijk dat de spreker zal handelen over "het probleem" van de ontspanning.

Dat is helemaal naar de mode van onze tijd: men ziet in alles en maakt van alles een probleem. Sommige katolieken vooral schijnen een voorliefde te hebben voor het stollen van problemen. Zelfs in de meest gewone levensuitingen en in de levensspontaneïteit zien zij bezwaren omwille van het katoliek probleem bij uitstek: het zogenaamde zuiverheidsprobleem.

Er bestaat een pers-probleem, een dans-probleem, een mode-probleem, een verlovingsprobleem; met spreekt over zwem-problemen en als men sommige moralisten zou mogen geloven wordt zelfs het "lachen" een probleem, om nog niet te spreken van het "kus"-probleem (voor jonge mensen) of het huwelijksprobleem (voor de gehuwden).

Wat betekent al die "problematiek"? Wanneer wij destijds op school een probleem van wiskunde of meetkunde kregen, betekende dat, dat we naar een oplossing moesten zoeken en onze leraar hoopte, dat we ze zouden vinden. En er waren bollebozen, die daar niet veel tijd toe nodig hadden. Ze bekeken het probleem eens rustig en zagen dadelijk er klaar in. Anderen moesten langer zoeken, maar vonden de oplossing tenslotte toch. Nog anderen vonden helemaal niets omdat ze ofwel te dom waren, of de gegevens van het probleem verkeerd interpreteerden en van een verkeerd standpunt vertrokken. Bijgevolg konden ze de oplossing niet vinden. Het mag dan waar zijn dat alle wegen naar Rome leiden, wie de trein naar Oostdende neemt komt noodzakelijk in Oostende terecht, al wil hij nog zo graag in Amsterdam arriveren!

Hoe moet nu onze houding zijn ten overstaan van al die "levens-problemen"?

Er zijn mensen die geen problemen kennen (wat niet wil zeggen dat zij zonder moeilijkheden door't leven geraken. Men kan moeilijkheden hebben die men als dusdanig accepteert, zonder dat zij een probleem worden). Een probleem is immers iets anders dan een moeilijkheid, waarvan men de afmetingen onder een of andere emotionele druk zo verdreven heeft, dan men de indruk krijgt helemaal door die moeilijkheid beheerst te worden.

Sommige mensen met problemen vinden na een tijdje zoeken de juiste houding, terwijl anderen nooit uit de put geraken.

Aan wie de schuld? Misschien werden deze mensen verkeerd opgevoed of zijn zij onvolgroeid gebleven. Op zij zijn verkeerd vertrokken en vonden de juiste oplossing niet.

Wanneer men dus een probleem heeft, of voor een probleem staat, betekent dit dat men tegenover een bepaalde situatie in het leven of een bepaald gegeven van het leven de juiste houding helemaal niet of nog niet gevonden heeft.

Wanneer op een klasprobleem een dom antwoord volgt kan dat de lachlust van de mede-studenten of de ergernis van de leraar opwekken. Erger wordt het wanneer het om gewetenskwesties gaat en men met mensen te doen heeft die de juiste levenshouding niet kunnen vinden b.v. de scrupulanten, de angstvalligen, de mensen die zichzelf folteren en er eventueel aan ten onder gaan, of zij, die een totaal onverantwoorde oplossing kiezen. Soms heb ik de indruk dat er toch zo veel in dat geval zijn. Zoveel gewetens worden zodanig misvormd door opvoeders en door nochtans goedmenende ouders, dat het voor de mensen in kwestie vrijwel onmogelijk is om nog uit het slop te geraken.

Met dit alles voor ogen stellen we ons nu de vraag: "en wat met de ontspanning"?

IS ONTSPANNING EEN PROBLEEM ?

Ik zou willen antwoorden met een tegenvraag. Is eten een probleem? Een gezond mens zal onmiddellijk antwoorden: hoe kan eten een probleem zijn? Dat is toch een noodzakelijk iets! Zelfs de grootste asceet kan niet leven zonder voedsel.

In een gezin kan moeder zich wel eens de vraag stellen: wat gaan we vandaag eten? of hoe geef ik ze allemaal behoorlijk voedsel zonder al te grote uitgaven? Maar het eten op zichzelf is doorgaans geen probleem, tenzij voor enkele uitzonderingen: sommige zieken b.v. en sommige asceten, voor wie eten een morele foltering of een vernedering is.

Men zegt vaak "de boog kan niet altijd gespannen zijn, anders verliest de boog zijn veerkracht". Precies hetzelfde is waar voor de mens. Om fit te blijven hebben wij ontspanning nodig. Men mag zelfs gerust zeggen dat in de huidige samenlevning verstrooiing, afleiding, een dwingende noodzakelijkheid is. De Amerikanen spreken van "relax" en wij hebben dat woord overgenomen. Je leest het tegenwoordig overal. Je moet relax-zetels kopen en relax-kuren doen.

WAT IS ONTSPANNING EIGENLIJK ?

Ontspanning is iets dat de spanning wegneemt. De Indische yogi kennen een heleboel trucjes om tot de gewenste en noodzakelijke ontspanning te komen.

Pandit Nehroe gaat ter ontspanning op zijn hoofd staan. Yehudi Menuhin strekt zich uit op een plank. Sommige gaan met de voeten omhoog liggen, anderen leggen zich een uur in hun badkuip.

Ook de natuur zorgt voor ontspanning. Er gaat niet zo bar veel boven een gezonde slaap. Ontspanning is dus iets waardoor de mens lichamelijk en geestelijk tot rust komt. Op de eerste plaats moeten onze zenuwen zich ontspannen, maar ook onze geest moeten wij rust gunnen. Het is nodig nu en dan alle zorgen opzij te zetten en in een periode van verdriet moeten wij ons gemoed kunnen luchten om er overheen te geraken. Elke mens moet door ervaring leren welke ontspanning voor hem persoonlijk de beste is. In dit verband wilde ik graag enkele regels citeren uit "De betekenis van de vrije tijdsbesteding voor de mens en de maatschappij in deze tijd" van E.Jansen, proost van het A.C.W. Turnhout: "De ontspanning" schrijft hij "heeft in onze kristelijke levensbeschouwing haar waarde en moet dus haar plaats krijgen in de vrije-tijdsbesteding. Zij is immers eveneens een eis van onze natuur. In wezen is zij een psychische behoefte en de vrije tijd, die er aan besteeds mag en moet worden, zal dan ook sterk afhankelijk zijn van de eigen psyche van elke mens en verschillend naar leeftijd, geslacht, beroep en andere levensomstandigheden. Algemeen geldende maatstaven vooropstellen is hier onmogelijk. Met de subjektieve behoeften moet rekening gehouden worden. Zij kunnen een ernstige aanduiding inhouden".

Het moet ouders en opvoeders bijgevolg niet verwonderen of verontrusten, dat onze jonge mensen van tegenwoordig andere vormen van ontspanning verkiezen dan vroeger het geval was. Het is begrijpelijk dat die ontspanning niet steeds overeenstemt met de wensen en ideeën van de ouders, "Wanneer werkende meisjes boven alles de dans verkiezen, dan is het duidelijk, dat daar primair een bevrediging van een behoefte ligt. Men zoeke daarachter geen minderwaardige bedoelingen, maar trachte de behoefte aan ritmische beweging te veredelen".(Kat.Enc.Voor Opv. en Onderwijs. Deel III p.268) - "Wij moeten dit slechts zien als het afreageren van de psychische dwang, opgelopen in arbeidproces en samenleving. Bevrijd van deze dwang kan de mens zichzelf zijn en zich affirmeren" (E.Jansen)

Wij zijn mensen en het dient gezegd, dat onze ontspanning altijd op het menselijk niveau moet blijven, dat zij dus een MENSWAARDIGE ontspanning zijn moet. Het resultaat hiervan moet niet alleen zijn dat men werkelijk op een of ander manier tot de nodige rust is gekomen, maar ook dat men tot een zekere levensvreugde, levensblijheid en nieuwe levensmoed komt. Ik zou bijna als stelregel durven vooropstellen: hoe eenvoudiger, hoe natuurlijker die ontspanning, hoe meer diepe levensvreugde ze geeft en hoe menselijker ze ons maakt.

WANNEER IS ONTSPANNING VOOR SOMMIGEN EEN PROBLEEM ?

Het zou kunnen dat er onder onze lezers zijn, die vinden dat het voor katolieken toch allemaal niet zo eenvoudig is. "Mensen, die niet in een katoliek milieu leven, hebben het veel gemakkelijker", hoort men wel eens

zeggen. Zij hebben inderdaad heel wat minder problemen. Zou dat niet zijn omdat wij de mens en bijgevolg de ontspanning in een vals perspektief plaatsen? Hoe is, om maar een voorbeeld te noemen, onze houding ten overstaan van het lichaam, de zogezegde "broeder ezel"? Wij zijn ongetwijfeld siritualisten, maar wij mogen nooit uit het oog verliezen dat de mens én ziel én lichaam is. "Qui veut faire l'ange, fait la bête" zei Pascal. De positieve betekenis en waarde van ons lichaam in het licht van de kristelijke levensbeschouwing ligt in de vreugde die wij aan ons lichaam moeten beleven. Wij moeten God danken voor ons lichaam, dat onze bondsgenoot is. Wij moeten ons lichaam niet fnuiken, niet ontkrachten, niet breken. Het is onkristelijk ons lichaam niet goed te verzorgen. Wij moeten zorgen voor een soepel en gezond lichaam, dat geen vijand is van onze ziel maar wel het instrument van de ziel.

Het is dwaasheid, geobsedeerd te zijn door de angst voor het lichaam, een te grote aandacht te besteden aan de zonde-mogelijkheid, waardoor we de dingen in een verkeerd daglicht bekijken. Dat is b.v. vaak het geval voor een tenslotte doodgewone omgang tussen jongens en meisjes wanneer ze samen gaan zwemmen, samen naar bals gaan. Er zijn altijd zoveel opvoeders die in dit alles onmiddellijk kwaad zien en er in zulke termen over spreken, dat onze jonge lui angstig worden en zich niet natuurlijk meer weten te gedragen. Zij kunnen geen pret meer hebben zonder zich achteraf met vrees in't hart af te vragen of dit alles nu niet zondig is geweest.

Bij bals, zwemgelegenheden en andere ontspanning komt het er eigenlijk op aan met onszelf uit te maken wat we daar gaan zoeken. Waarom ga je dansen? Waarom ga je zwemmen? Waarom ga je naar de bioscoop? Om een mooie film te zien of om wat anders? "In de klassieke predikatie" schreeft Pater Arts "komt de ontspanning meestal te pas in het kapittel "over de gelegenheden tot zonde". Dit verband is typisch klerikaal. Toch mag en moet de vraag gesteld worden of de ontspanning alleen thuishoort in het eerder bedenkelijk gezelschap van de zonde. In tijden van zorglijke armoede, van eentonige, slopende arbeid, was ontspanning haast fataal synoniem van uitspatting, ontlading, ontploffing, zeker bij de man van de straat. Geleidelijk breekt nu het inzicht door, dat de ontspanning nog wat anders is dan goedkoop en brutaal plezier, dat zij positieve mogelijkheden schept. Ontspanning is een onmisbaar en kostbare levenskunst". Er is in dit opzicht door ouders en opvoeders nog heel wat werk te verrichten,want het is'n feit dat onze jongens en meisjes vaak niet weten welke houding aan te nemen wanneer zij ter ontspanning samenkomen. De meisjes dienen opgevoed te worden tot zelf-tucht, zelf-eerbied en de jongens tot ridderlijkheid. Wie zelf-eerbied heeft gaat niet naar filmzalen waarvan iedereen weet dat er geen enkele behoorlijke film vertoond wordt. Wie zelf-eerbied heeft volgt geen televisie-programma's of leest geen boeken of tijdschriften die geest en gemoed bezoedelen. En wanneer jongens thuis tot ridderlijkheid tegenover hun zusters worden opgevoed, zullen ze zich ook ridderlijk weten te gedragen tegenover het meisje waar ze mee uitgaan.

Sommige lezers zullen mij misschien verwijten dat ik geen rekening houd met de erfzonde. Ik houd er ongetwijfeld rekening mee, maar ik ge-

loof veel meer nog in de verlossing en in de mens. Ouders moeten niet altijd zo wantrouwig staan tegenover hun ontspanning zoekende kinderen. Wantrouwen en angst beveiligen niet tegen gevaren. Ik wil echter nogmaals beklemtonen dat men er verkeerd aan doet de kwestie van de ontspanning helemaal te herleiden tot een kwestie van moraliteit. Ik zou zelfs zeggen dat voor gezonde mensen het probleem van de moraliteit zich niet stelt. Zo lang de ontspanning een probleem voor je is ben je op een of ander manier geestelijk nog niet volwassen of geestelijk niet gezond.

Van Pater Aimé Duval wordt verteld dat hij op een avond voorbij een feestzaal kwam, waar een bal had plaatsgehad. De paartjes namen bij de deur juist afscheid om huiswaarts te keren. Pater Duval nam zijn gitaar en komponeerde en zong een liedje voor hen, dan ongeveer als volgt klonk:
"Mijn God, ik dank je voor de dansen, de kussen en de liefde van deze avond..."

Dat is het! Kristelijke ontspanning is dankzegging. Heeft Sint Paulus niet gezegd: "Hetzij gij eet, hetzij gij drinkt, al wat gij doet, doet het ter ere Gods" d.w.z. in dankzegging.

Wanneer men het zo bekijkt, groeit zelfs gans het vraagstuk van de godsdienst - en bijzonder de kloof tussen leven en godsdienst - uit tot dankzegging. De dankzegging immers is een van de basis-houdingen van de religieus ingestelde mens.

Wanneer een jongen 's avonds na een bal zegt: "God, wat een droom van een kind en wat danst ze heerlijk!" klinkt dat even diep als wanneer hij zou zeggen: "God, wat een heerlijke bloem" of "wat een prachtig bos". Zo kan ook een meisje rustig bidden: "God, wat een flinke jongen en wat kust ie verrukkelijk". Dit alles zou nog veel verder uitgesponnen kunnen worden. Ik heb mij hier echter bewust beperkt tot de ontspanning, die slechts een klein deeltje is van het probleem van de vrije-tijdsbesteding. Het was enkel mijn bedoeling U enige gedachten ter overweging mee te geven, in de eerste plaats aan de jonge mensen onder U, en verder ook aan de ouders en opvoeders. Gedachten, die hen kunnen helpen om tot een gezonde, frisse, menselijk en kristelijk verantwoorde houding te komen ten overstaan van het ontspanningsleven. Ik ben daarbij uitgegaan van de grondgedachte (misschien zou ik zelfs in moderne termen mogen zeggen "existentiële levenservaring") dat het niet de bedoeling is van de kristelijke boodschap - die een blijde boodschap is - ons te doen verworden tot levensvreemde en "levenstrieste" mensen. Het is integendeel haar doel ons te helpen om in dankbare liefde tot onze hemelse Vader, de Schepper van alles wat schoon is en goed en heerlijk, uit te groeien tot levensechte en levensblije mensen. Mensen die niet meer bang zijn voor Gods prachtige Schepping en scheppingswerken. Mensen die ook niet meer bang zijn voor een brok echte levensspontaneïteit, in het besef dat ook in zijn ontspanning de mens moet leven als een kind van God "met die vrijheid waarmee Kristus hem bevrijd heeft". Dit wil zeggen: met die rustige onbevangenheid, openheid en vanzelfsprekendheid van de liefde. En de liefde, beste lezers, kan toch nooit foltering of zelf-foltering zijn.

(Uit Katolieke Digest april-mei 1960.)

HET WOORDJE VAN DE PROOST

Onze E.H.Proost kreeg onverwacht opdracht om het sermoen voor Missiezondag te verzorgen, daardoor is zijn woordje "in het dak blijven steken". We geven u in de plaats een artikeltje van Pater Werenfried Van der Straeten - de spekpater, of de stichter van Oostpriesterhulp - die ons één beeldje laat zien van de strijd van de Kerk achter het ijzere gordijn. Bedoeld artikeltje verscheen in het bladje "Echo der Liefde" onder de titel:

P A R T I S A N E N B I S S C H O P

Ik ontmoette hem bij de bezichtiging van een kathedraal. Hij zag er uit als een boer in het trouwpak van zijn grootvader. Het kostuum was versleten, op sommige plaatsen te eng en op andere te ruim. De broek was gelapt. Mijn begeleider zei dat dit de bisschop was, maar hij droeg ring noch kruis.

Zijn bisdom, getekend door de dood, telt veel ontvolkte dorpen met uitgebrande huizen en halfverwoeste kerken. De bevolking van deze dorpen werd vermoord door de kommunisten of trok weg naar de steden. De bevolkte parochies worden bediend door rondreizende priesters.

De bisschop nodigde mij uit voor een tocht, achter op zijn zware motor, langs enkele kerken in opbouw. Een kwartier later waren we op weg. Hij had zich omgekleed. Hij droeg nu een bruine "verloeren" broek met zwarte soldatenlaarzen, een trui, een priesterboord en een grauwe regenjas. Geen bisschopskruis, geen purper.

We rijden langs ongelooflijk slechte wegen en bezoeken de eerste kerk. Vier muren zonder dak. Zwartgeblakerd. Het altaar onder een houten afdakje. Het Allerheiligste met een paar biddende vrouwen in een overdekt hokje onder de toren. Hier wordt 's zondags de H.Mis opgedragen tussen de muren onder de open hemel. Het is nog altijd een kerk en er is een paragraaf die zegt, dat een kerk niet mag worden afgebroken zolang zij nog in gebruik is. Daarom komt een priester elke zondag hier zijn derde Mis celebreren. Hij vecht voor het behoud van deze ruïne en tracht sinds vier jaar de vergunning te krijgen er een dak op te leggen. Tot nu toe is dat niet gelukt, maar de papieroorlog wordt voortgezet, taai en verbeten. Misschien lukt het wel.

De Bisschop brengt me naar een ander dorp. Hier wordt gebouwd. Hij klimt op de steigers en inspecteert het dak. Hij toont met enige fierheid de stapels cementzakken, de oude bakstenen, het hout en de grote rollen roestig betonijzer, die hij in schuren en op zolders van vervallen pastorieën verzameld heeft voor de wederopbouw.

Hij leeft in toekomst en heden tegelijk. Hij noemt zijn jonge priesters

bij de voornaam. Ze leven in barre armoede. Hij bespreekt met hen de technische en geestelijke moeilijkheden van hun ambt als kerkenbouwers en zieleherders. Jarenlang reeds is hij te voet, per fiets of per motor van priester tot priester getrokken om te steunen, te troosten, te financieren, te bemoedigen. Om elke bouwvergunning moet gevochten worden, twee, drie, zes jaren of langer. Als de vergunning er eindelijk is, ontbreekt het bouwmateriaal. Als het materiaal er is, begint de worsteling tegen de klauw van de fiskus, die alles wegens belastingsschuld in beslag dreigt te nemen. Dan wordt gebouwd, koorstachtig snel, vaak in de nacht door de pastoor zelf met zijn volk.

Het is een geestelijke guerilla met kleine nederlagen en kleine overwinningen, de enige strijd - een partisanenstrijd - die hier mogelijk is. Gods partisanen met deze jonge partisanenbisschop aan het hoofd vrezen niets meer. Geen van hen is aangesloten bij de vereniging van de vredespriesters, het priestersyndicaat, dat zorgt voor wedde, pensioen en andere stoffelijke voordelen. Ze hebben geen inkomen tenzij dat wat de Voorzienigheid hen van dag tot dag in de hand geeft. Ze zijn niet rijker of veiliger dan het arme onderdrukte volk, waaruit zij geboren zijn. Velen hebben kerker, dwangarbeid en foltering ondergaan voor het Godsrijk. Twintig priesters van dit kleine bisdom werden na de oorlog vermoord, met messen doorstoken, verbrand of opgehangen. Hun bloed was het zaad voor de nieuwe roepingen, die nu de beste medehelpers zijn geworden van deze bisschop.

Tot diep in de nacht was ik met hem onderweg. We bezichtigden bij kaarslicht nog een kerk, en knielden voor het schamele tabernakel waar Jezus weer woont temidden van zijn vervolgde broeders. De jonge parochiepriester vertelde dat de kommunisten zo razend kwaad waren om de kerkrestauratie, dat ze zelfs zijn bed en twee stoelen tot delging van de belastingschulden. Hij toonde lachend de strozak op de vloer, die hem nu tot legerstede dient.

Thuis bij de bisschop - hij heeft slechts één kamer - hebben we nog lang nagepraat. Hij verwerpt elk kompromis met de regering, omdat hij weet dat elke gunst betaald moet worden met een toegeving van de Kerk, al was het maar een verzoenend zwijgen ten opzichte van sommige maatregelen. "Wij moeten geen honden zijn, die niet blaffen", zegt hij. En zijn hemelsblauwe ogen stralen in het lamplicht als ik hem in het holst van de nacht verlaat...

Ik kan me niet weerhouden het kleine berichtje bij te schrijven,-en hoop dat er ook bij u iets afkan voor deze broeders in Kristus,- dat in een hoekje van de "Echo der Liefde" was te vinden:

Wie een speciale steun wil verlenen aan deze nieuwe beschermeling van de Spekpater, storte zijn liefdegave op postcheck N° 4694.29 van Oostpriesterhulp te Tongerlo met vermelding:" voor Partisanenbisschop".

TECHNISCH HOEKJE

UITSLAG LEERLINGENBONDSFEEST TE ST. GENESIUS RODE = 29 mei 1960

Pupillen in Uitmuntendheid:	Opgelegde oefeningen:	2e.	94.30	punten
	Oef. naar Keuze :	3e.	87.--	,,
	Algemeen klassement :	3e.	181.30	,,
	Sprongen :	5e.	44.50	,,
Kadetten in lste afdeling :	Opgelegde oefeningen:	2e.	89.25	,,
Trompetters :	Muziekwedstrijd :	1e.	184.--	,,
	Opgelegd stuk :	1e.	92.--	,,
	Stuk naar keuze :	1e.	92.--	,,
Turners-leerlingen :	Massauitvoering :	2e.	90.50	,,

UITSLAG LEERLINGENGOUWFEEST TE NIEL = 3 juli 1960

Pupillen in Uitmuntendheid:	Opgelegde oefeningen:	2e.	94.50	,,
	Oef. naar keuze :	1e.	93.90	,,
	Algemeen klassement :	1e.	208.40	,,
	Pyramide :	2e.	47.25	,,
Kadetten in lste afdeling :	Opgelegde oefeningen:	3e.	89.30	,,
	Massauitvoering :	2e.	92.95	,,

GOUWKAMPIOENSCHAP VOOR VOLWASSENEN EN VETERANEN TE MECHELEN = 10 juli 1960

Volwassenen in uitmuntendheid: werkten zonder concurrentie en waren dus onvermijdelijk 1 ste.

Opgelegde oefeningen:	93.15	punten
Oef. naar keuze :	94.25	,,
Brug :	142.40	,,
Alg.klassement :	329.80	,,

Veteranen in tweede afdeling:	Opgelegde oefeningen :	97.65	,,
	Oef. naar keuze :	93.20	,,
Algemeen klassement:	1 ste. :	190.85	,,

DE PERSOONLIJKE PRIJSKAMPEN VOOR KEURTURNEN GAAN DOOR:

13 november: Verbondskampioenschap te St. Willibrordus, Antwerpen.

Onze deelnemers: Beginnelingen: Liekens Jean en Meersman Luc

Seniors: Soeters Jan

Kampioenen: Nuyens René

Veteranen: Van Damme Karel

18 december: Gouwkampioenschap te Hemiksem.

ENKELE DATA:

5 november : Verjaringsturnfeest.

11 februari : Scalafeest.

28 mei 1961 : Leerlingengouwfeest te Rumst.

2 juli : Gouwkampioenschap voor volwassenen en veteranen te Boechout

HET BAL VAN DE BURGEMEESTER

U weet allen dat ons Gemeentebestuur, inzonderheid onze zeer geachte heer Burgemeester, ons zeer genegen is en we van die kant de meest mogelijke steun en medewerking ontvangen.

Zoals we het reeds weten wordt te Antwerpen en sommige randgemeenten een "Bal van de Burgemeester" ingericht. Hier te Mortsel werd een comité in het leven geroepen met hetzelfde doel. Mijnheer Pepermans maakt deel uit van dit comité, in zijn funktie van erevoorzitter van onze turnkring.

Dit comité is zich bewust dat er verenigingen te Mortsel bestaan, en heeft ook onze vereniging, via het secretariaat, een uitnodiging gezonden voor het "Bal van de Burgemeester", waarvan de opbrengst ten goede komt aan de hulpbehoevenden en culturele werken van de gemeente. Bij die tweede kategorie valt ook onze vereniging, en we willen terloops herhalen dat we van het Gemeentebestuur, bij het inrichten van ons 5le Gouwkampioenschap 15.000 fr ontvingen en dat alles wat de gemeente heeft gepresteerd, zoals lenen en planten van vlaggen, verhoog voor de H.Mis, treden voor de erebribune, enz, volledig gratis werd gedaan.

Vermits dit schrijven bedoeld is voor de leden, geven we u hiervan afschrift en hopen dat onze oudere jeugd en mannen met hun dame of verloofde aan deze oproep zullen willen gevolg geven.

Mortsel, 14 oktober 1960.

Geachte Heren,

Het is U bekend dat er voor het eerst een Bal van de Burgemeester te Mortsel georganiseerd wordt, en wel op 19 en

20 november a.s. in de zalen van de H.Kruisstraat, 16.

De opbrengst is bestemd voor de hulpbehoevenden en voor de culturele werken.

De inkomprijs is vastgesteld op 125 fr voor het Galabal (zaterdag) en op 30 fr voor het bal van zondag; de kaarten zijn te bekomen op het Gemeentesecretariaat, alsook zondag aan de ingang der zaal. De nummering geschiedt in volgorde der aanvragen.

Het zou ons aangenaam zijn indien U, gelet op het liefdadig doel, uw leden tot deelname zoudt willen aanzetten.

U bij voorbaat dankend, bieden wij U, Geachte Heren, de betuiging onzer gevoelens van hoogachting.

Namens het comité:

De secretaris, De voorzitter,

K. Van Broeckhoven L. Van der Auwera

We willen er u op attent maken dat **voor het** bal van zaterdag gala- of avondkledij verplichtend is, wat niet het geval is voor zondag. Indien mogelijk,zou het ons verheugen indien een paar bestuursleden, en/of leiders ook zaterdags zouden kunnen deelnemen aan het gala-bal, wat niet belet dat ook leden-liefhebbers zeer welkom zijn.

WAT GEBEUREN MOET

5 november: VERJARINGSTURNFEEST , in de feestzaal Familia, te 19.30 uur.

Op verzoek van het Technisch comité begint ons verjaringsturnfeest een half uurtje later dan gewoonlijk.

Aangezien we hopen vóór die tijd te zijn begonnen met verkoop van lotjes voor onze Steunaktie-Tombola (méér hierover wat verder) worden voor deze propaganda-avond géén kaarten op voorhand verkocht. De ingang is 10 fr. En vermits het feest vooral bedoeld is voor ouders, familieleden, vrienden en sympathisanten, hopen we dat u allemaal voldoende reklame zult maken opdat van de ongeveer 400 stoelen die worden geplaats, geen enkele zal blijven leeg staan.

Praktische inlichtingen: De muzikanten dragen alléén hun witte pet, en zorgen dat ze ten laatste vijf minuten vóór half acht op het balkon van de zaal zijn om stipt te half acht te kunnen beginnen. Muzikanten, vergeet niet dat er een dikke 100 kleine turners met een maximum zenuwspanning te wachten staan in de turnzaal. Maakt u de zaak a.u.b. niet moeilijker dan ze al is, door te laat te komen. Volgt de instrukties van de leiding.

De turners kleden zich in hun Wit uniform. Volwassenen zowel als veteranen kleden zich op het balkon in de turnzaal, de leerlingen beneden in de zaal.

(We zullen de kapstokken op een speciale manier schikken, en hopen dat er plaats genoeg zal zijn, moest dit niet het geval zijn, zal er ergens naar bijkomende plaats moeten worden gezocht)

De turners schikken zich naar de richtlijnen van hun leiders.

Vermits het een propagandafeest is, moeten we bij het aan- en aftreden zo talrijk mogelijk zijn. We verzoeken MET AANDRANG dat zij, wellicht wegens zeer gewettigde redenen, die tijdelijk afwezig bleven, de moed zullen hebben van ten minste te willen tegenwoordig zijn in uniform bij deze plechtigheid, al is dit hun enige mogelijkheid bij dit feest, en zo vaandelvluchtig niet te zijn van als gewone toeschouwer in de zaal te zitten. Deze leden kunnen zich in de zaal gerust een plaats laten voorbehouden vanwaar ze na en vóór het verloop van het Verjaringsturnfeest kunnen volgen. Zo kunnen de muzikanten ook bij hun familie in de zaal gaan zitten wanneer ze niet op het balkon moeten zijn.

Op post, en veel succes!

11 november: HERDENKING VAN ONZE STICHTING en van de WAPENSTILSTAND.

Te 8 uur in de H.Kruiskerk, zieledienst voor onze overleden stichters, leden en ereleden.

U wordt verzocht zoveel mogelijk ter H.Tafel te naderen voor hetzelfde inzicht. Er zal biechtgelegenheid zijn, maar wacht in voorkomend geval niet tot het laatste ogenblik en ga wat vroeger de kerk in.

Na de H.Mis gezamenlijk ontbijt in de turnzaal.
Daarna: statutaire vergadering met herkiezing van enkele bestuursleden waarover u elders nieuws vindt. Indien er geen kandidaten worden voorgesteld blijven de herkiesbare bestuursleden voor de twee volgende jaren in funktie.

Er worden nog een paar zeer dringende beslissingen aan uw toestemming onderworpen - ze zullen u op de vergadering worden medegedeeld - die slechts wettig kunnen gestemd worden indien de 2/3 van de stemgerechtigde leden aanwezig zijn, en we hebben absoluut een beslissing nodig. We doen dan een dringende oproep op ALLE stemgerechtigde leden (18 jaar zijn en minstens één jaar lidmaatschap) opdat ze zouden aanwezig zijn. Weerom verzoeken we die leden die de laatste tijd niet regelmatig konden komen, maar die bij de stemgerechtigden worden meegeteld,dat ze valse schaamte tehuis laten maar toch zelf aanwezig zijn: we hebben hun stemmen nodig.

Rond 10 uur begeven we ons in groep naar Mortsel Dorp om deel te nemen aan de Vaderlandse Plechtigheden (Muzikanten witte pet, turners in burgerkledij) waarna we een piëteitvol bezoek brengen aan de graven van wijlen onze Proost, eerste voorzitter en eerste leider: E.H.Verhoeven, Mr. Th. Kuypers en Mr.Alf.Leeman.

12 november: VERJARINGSFEESTMAAL te 19 uur.

Aan dit feestmaal nemen GRATIS deel onze turners vanaf de juniorsafdeling en de muzikanten vanaf 16 jaar.

De dame van onze getrouwde leden, de juffrouw van onze leden die kennis hebben en de ouders van onze ongehuwden nemen deel aan 60 fr per persoon. Alle anderen: ereleden, huisgenoten die hierboven niet zijn vermeld en vrienden en sympathisanten nemen deel aan 75 fr.

De vermelding mijn broer komt in de plaats van vader, b.v. gaat dus niet op om deel te nemen aan 60 fr. Misbruiken hebben ons verplicht een strenge selektie te doen. Houdt U er a.u.b. aan. Het bal is het spontane gevolg van het feestmaal: het is u absoluut verboden om het even wie te willen binnensmokkelen voor het bal, zonder dat hij vooraf deelnam aan het maal. In zeer speciale gevallen kan het bestuur dit verbod opheffen, en de deelnemers aan het bal betalen dan 20 fr per persoon, maar het is iedereen verboden eigenmachtig over dit geval te beslissen.

Wegens het feit dat we dit jaar ons 40 jarig bestaan vieren zal het menu wat feestelijker zijn, al werden de deelnemingsprijzen niet verhoogd en zal de méérwaarde niet uit de kas komen.

Het orkest kunnen we niet bij naam noemen, waar het zijn de mannen die onze januari-kringavond verzorgden en die we toen, omdat ze zo goed waren, alvast engageerden voor ons verjaringsfeestmaal.

Buiten mogelijke verandering zal het menu luiden:

Tomate-crevettes
Asperges-kreemsoep
Gebraad met groentenkrans
Kieken met appelsienschijfjes
Nagerecht.

Op de laatste bladzijde vindt u het inschrijvingbriefje. De inschrijving wordt gesloten op 8 november. Wacht nochtans de laatste dag niet af en bezorg uw inschrijving zo dra mogelijk, hetzij op uw herhalingen, hetzij in de bus van voorzitter, ondervoorzitter of secretaris.

STEUNAKTIE-TOMBOLA . Hier volgt een schrijven van de Heer Jos De Ruysscher die deze aktie ter harte trekt.

Beste Vrienden,

Na één jaar onderbreking houden we dit jaar weer een Steunbonaktie.Indien we pas kortelings kunnen beginnen is dit te wijten aan de administratieve regelingen met de officiële instanties, die méér tijd hebben in beslag genomen dan we aanvankelijk hebben verwacht.

Onze Steunbonaktie 1960 is zeer groots opgevat en we vertrekken met de leuze:"We beginnen later maar eindigen beter!" Ja, beste vrienden, vooruit moeten we, willen we boven water blijven. Een organisatie als de onze mag niet kwijnen maar moet bloeien. Om deze bloei te bevorderen moet ieder van ons het zijne bijdragen: het bestuur door zijn wijs beheer en drang om U steeds meer en beter te kunnen geven; al degenen die deel uitmaken van de Kon.Kath.Turnkring Deugd en Volharding, door het stipt naleven van de verplichtingen die het lidmaatschap bij een vereniging meebrengt.
Wij doen een dringende oproep tot allen die het goed menen met onze

grote en machtige organisatie, met hun bestuur en hun leiders, opdat iedereen zich terdege inspanne om zoveel boekjes steunbons als enigszins mogelijk te verkopen.

De kleine inspanning die wij van U vragen om aan familieleden, geburen, werkmakkers, vrienden en kennissen steunbons te verkopen, wordt U ruimschoots vergoed, door aanschaffing van betere uitrusting, enz.

Wij moeten fier zijn te kunnen meehelpen om onze Turnkring aan de spits te houden van de turnsport in het land.

Als voornaamste prijzen voor onze Steunaktie-Tombola noemen we een T.V. Arel, draagbare radio's, 400 dagen-klok, enz.

Als extraprijs komt hierbij de fiets van Rik Van Looy waarmede hij zijn wereldtitel behaalde op de Sacksenring te Leipzig. Deze fiets kost normaal 9000 fr. (Het is de ECHTE WERELDKAMPIOENSCHAP FIETS, alléén heeft Rik zijn zadel behouden en heeft er nieuwe "tuben" opgelegd samen met een nieuwe "reservetube".)

Eerstdaags zullen de steunbons worden uigereikt en kan met de verkoop worden gestart. Verkochte boekjes worden liefst zo rap mogelijk afgerekend. Voor elk afgerekend boekje krijgt de verkoper ofwel één steunbon gratis, ofwel een waardebon van 5fr die kan gebruikt worden voor de aankoop van inganskaarten voor de feest waarop de trekking plaats heeft.

De trekking zal plaats hebben tijdens een "Tony Corsari Show". Dit kost ons zeer veel, maar het heeft standing en zal dus volk lokken, maar gezien de hoge onkosten kunnen we ook onze eigen leden noch gratis, noch zelfs tegen vermindering toegang verlenen. Maar, verdient uw plaatsbewijs door het verkopen van Steunbons, dan snijdt uw mes langs twee kanten.

Elke Dinsdag en Donderdag tussen 7 en 9 uur kunnen steunbons worden afgerekend in de turnzaal en andere bijgevraagd. De muzikanten tijdens hun vrijdagavond-herhalingen kunnen hetzelfde doen.

De trekking zal waarschijnlijk plaats hebben op vrijdag 20 januari 1961.

W I S T U . . . .

- dat het niet de fout is van onze eminente tekenaar Mr. Georges Van Herwegen dat deze "de heraut" niet geillustreerd is, maar wel omdat de stecils hem niet tijdig konden worden bezorgd?

- dat de niet-sigaren-rokende-jonge-muzikanten met één sigaar niet content zijn, als ze voor niets worden uitgedeeld?

- dat we nochtans zeer graag zouden willen dat ze ook in die omstandigheden de eer van "Deugd en Volharding" hoog hielden?

- dat onze chef-tambour Albert Timmermans er te St.Genesius Rode, samen met zijn trommelaars er niet"gere bij" waren, omdat ze aan de wedstrijd voor trommelaars niet hadden kunnen deelnemen?

- dat we die mannen geen ongelijk kunnen geven? Maar dat bij nader onderzoek er veel misverstanden, en wanbegrippen, en verkeerde organisatie tot die toestand hebben geleid, en dat er in de grond niemand kon aan doen?

- dat dit feit een goede les is voor later?

- dat we onze tambours heel wat hoger achten als "alléén goed voor de karweikens,"want dat zij - naast hun werk bij iedere prestatie van de trompetters - ook bereid zijn mee te gaan naar die turnfeesten waaraan onze trompetters niet moeten deelnemen?

- dat ze hiervoor een extra beloning verdienen?

- dat we ons afvragen hoelang een zere vinger en een verzeerde pols bij sommigen van onze leden wel kan duren?

- dat die zere dingens toch altijd paraat zijn als er te profiteren valt?

- dat de jacht op eremetaal open is?

- dat het nochtans niet meer dan billijk is:ere wordt gegeven aan wie ere toekomt en dat we hopen dat onze gedekoreerden hun medaljes zullen opsteken bij het verjaringsfeestmaal op 12 november a.s. ?

- dat in ne str... roeren altijd stinkt?

- dat het meermaals beter is te doen lijk Vader Cats:"En ze dronken een glas, en ze p..... een plas en ze lieten de zaak zoals ze was?

- dat we u de vraag stellen hoe u kinderen zoudt noemen die wenen om iets te bekomen, en zal het dan kunnen krijgen, het niet willen?

- dat we u daarna vragen hoe ge,in dezelfde omstandigheden,grote mensen zoudt noemen?

- dat sommige mensen van alles vertellen dat ze nooit hebben uitgesproken?

- dat zelfs zeer ontwikkelde mensen op die praatjes ingaan?

- dat we vanaf heden mogen gebruik maken van de turnzaal van de jongensschool uit de Eggestraat, en dat de planning hiervoor in volle gang is?

- dat de prijs voor het gebruik hiervan onnoemlijk weinig is, en we ze beter de naam "symbolische huurprijs" zouden geven?

- dat men zijn vrienden kent in moeilijke omstandigheden?

- dat we voor het gebruik van de turnzaal te Mortsel Dorp toestemming moesten bekomen van het schoolcomité, maar dan onze vraag nooit tot daar is geraakt, en bijgevolg alle onderhandelingen op 0 bleven?

- dat we de naam hiervoor aan u overlaten, om er een te zoeken?

- dat onze secretaris in het schoonste Engels een brief heeft geschreven naar een firma in Zweden voor een gebeurlijke aankoop van een lange springmat, gevuld met rendierenhaar?
- dat..... UIT!